

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 august 2016, declarate de către inculpatul

*Tuluc Andrei XXXX, născut la XX XXX
XXXX, originar și domiciliat în s. XXXXXXXXXX,
r-nul XXXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.04.2016 - 11.15.2016;

instanța de apel: 23.06.2016 - 17.08.2016;

instanța de recurs: 24.10.2016 - 07.02.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 11 mai 2016, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod procedură penală, Tuluc Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal și cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a reținut că, inculpatul Tuluc Andrei, la 07 februarie 2016, în jurul orelor 15:00, aflându-se la domiciliul cet. Druță Ion, în urma unui conflict apărut între ei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat cu scopul de a-1 omorî pe ultimul, având la dispoziție o bârnă din lemn, i-a aplicat multiple lovituri în regiunea organului vital - cap, în rezultat la ce, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 49 din 26.02.2016, la

Druță Ion s-a constatat vătămări corporale grave sub formă de plăgi contuze pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene regiunea parietal occipitală stânga, traumă închisă a gâtului, hemoragii în țesuturile moi peri laringiene și a osului hioid pe dreapta, fractura cornului mic a osului hioid pe dreapta, fractura cartilajului laringelui, plăgi contuze pe față, echimoze pe torace, abdomen, spate și membrele inferioare, care au legătură cauzală directă cu pricina morții.

În cadrul urmăririi penale, fiind verificată personalitatea lui Tuluc Andrei, s-a constatat că, în anul 1986, acesta a fost condamnat pentru omor intenționat de către Judecătoria Supremă MSSR, la 15 ani privațiune de libertate.

De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului Tuluc Andrei, au fost calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. o) Cod penal, omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat.

Acțiunile incriminate inculpatului Tuluc Andrei, au fost recalificate de către instanța de fond în baza art. 145 alin. (1) Cod penal - omor intenționat, adică omorul unei persoane.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care a-l recunoaște pe Tuluc Andrei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, în penitenciar de tip închis, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 3 762 lei.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept calificând acțiunile infracționale ale inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal. În pofida acestui fapt, instanța de judecată nu a avut dreptul de a modifica încadrarea juridică, din moment ce a admis cererea inculpatului de a examina cauza în procedură simplificată;

- circumstanțele enumerate de către instanța de judecată au fost insuficiente pentru stabilirea pedepsei de 9 ani închisoare, în coraport cu împrejurările cauzei (omorul intenționat a persoanei). În consecință, măsura de pedeapsă aplicată de instanța de judecată nu este adecvată faptei și pericolului social a omorului, pedeapsa fiind prea blândă;

- instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra cheltuielilor judiciare în sumă de 3 762 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 august 2016, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și încheierea protocolară din 05 mai 2016 și a pronunțat hotărârea, după cum urmează:

- *Tuluc Andrei Ilia a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă în formă de închisoare pe termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.*

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Tuluc Andrei cheltuielile judiciare în sumă de 3 762 lei, care urmează să fie trecute în contul statului.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul Tuluc Andrei, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, indicând că, recunoaște în totalitate faptele, probele acumulate la urmărirea penală și indicate în rechizitoriu, le cunoaște, nu are obiecții asupra lor, nu dorește administrarea de noi probe (f.d. 134).

Prin încheierea protocolară din 05.05.2016, instanța de fond a admis demersul apărătorului și a dispus examinarea cauzei penale în procedura art. 364¹ Cod procedură penală (f.d. 136).

Instanța de apel a menționat că, judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum sunt menționate în rechizitoriu.

Din prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod procedură penală, rezultă că, procedura simplificată este aplicabilă doar dacă din probele administrate în cursul urmăririi penale reiese că, faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse. Din conținutul acestei norme se desprinde că aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanța de apel a menționat faptul că, atunci când în cadrul examinării cauzei conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

Astfel, în cazul în care instanța de judecată, cu ocazia deliberării, nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei sau fapta imputată inculpatului nu a fost

încadrată corect, dacă se constată că, există vreo încălcare a normelor imperative din Codul de procedură penală, se impune soluția privind reluarea judecării cauzei și, respectiv, judecarea cauzei în procedura generală.

Instanța de apel a menționat că, conform actului de învinuire inculpatului Tuluc Andrei i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. o) Cod Penal - omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat, însă, instanța de fond a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - omor intenționat, adică omorul unei persoane.

În acest context, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond, deși a examinat cauza penală în ordinea procedurii simplificate a reținut o altă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului Tuluc Andrei decât cea stabilită în actul de învinuire, ceea ce contravine condițiilor privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Așadar, instanța de apel a reținut faptul că, instanța de fond a admis o eroare de drept la judecarea cauzei penale în privința inculpatului Tuluc Andrei, deoarece la examinarea cauzei penale în ordine simplificată, instanța de fond nu poate reține o altă încadrare juridică decât cea constată (stabilită) în rechizitoriu, or, în cazul în care instanța de fond a constatat că, fapta inculpatului nu a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Codul penal, urma să respingă cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată și să examineze cauza în procedură generală.

Ca urmare, instanța de apel a casat încheierea protocolară a instanței de fond din 05 mai 2016, prin care s-a admis cererea inculpatului Tuluc Andrei, privind examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală.

Instanța de apel a indicat că, în cazul în care prima instanță, pronunțând sentința în procedura simplificată, reține o altă situație și/sau o altă încadrare juridică decât cea constatată (stabilită) în rechizitoriu, instanța de apel, din oficiu, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, prin care se constată situația de fapt și încadrează această faptă așa cum au fost formulate în rechizitoriu.

Cât privește legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de instanța de fond, instanța de apel a constatat că, inculpatul Tuluc Andrei, la 07 februarie 2016 în jurul orelor 15:00, aflându-se la domiciliul cet. Druță Ion, în urma unui conflict apărut între ei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat cu scopul

de a-l omorî pe Druță Ion, având la dispoziție o bârnă din lemn, i-a aplicat multiple lovituri în regiunea organului vital - cap, în rezultat la ce, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 49 din 26.02.2016, la Druță Ion s-a constatat vătămări corporale grave sub formă de plăgi contuze pe cap, hemoragii în țesuturile moi pericraniene regiunea parietal occipitală stânga, traumă închisă a gâtului, hemoragii în țesuturile moi peri laringiene și osului hioid pe dreapta, fractura cornului mic a osului hioid pe dreapta, fractura cartilajului laringelui, plăgi contuze pe față, echimoze pe torace, abdomen, spate și membrele inferioare, care au legătură cauzală directă cu pricina morții.

Necătând la faptul că, inculpatul Tuluc Andrei vina pe învinuirea adusă a recunoscut-o integral, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate ultimului au fost dovedite prin următoarele mijloace de probă:

- *declarațiile inculpatului (f.d. 140);*
- *declarațiile succesorului legal al părții vătămate Druță Andrei (f.d. 4);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2016 (f.d. 13);*
- *procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10.02.2016 (f.d. 26);*
- *raportul de expertiză medico-legală nr. 49 din 26.02.2016 (f.d. 54);*
- *raportul de expertiză medico-legală nr. 102 din 16.03.2016 (f.d. 60);*
- *raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 160 a-2016 din 01.03.2016 (f.d. 68);*

Astfel, instanța de apel a menționat că, prin actul de învinuire inculpatului Tuluc Andrei i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. o) Cod penal - omor intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat, însă, instanța de fond a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative - omor intenționat, adică omorul unei persoane.

Cu referire la problema de drept privind încadrarea juridico-penală a acțiunilor inculpatului Tuluc Andrei, instanța de apel a concluzionat că, circumstanța agravantă prevăzută la lit. o) alin. (2) art. 145 Cod penal „omorul săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat prevăzut la alin. (1)”, se referă la un antecedent al făptuitorului - săvârșirea anterioară a unui alt omor, împrejurare care demonstrează persistența autorului în ceea ce privește săvârșirea faptei și care îl caracterizează ca deosebit de periculos. Astfel, agravanta se justifică prin pericolozitatea deosebită a făptuitorului care, după un anumit interval de timp de la săvârșirea unui omor, săvârșește o nouă infracțiune de acest fel.

Pentru a fi aplicată circumstanță agravantă specificată la lit. o) alin. (2) art. 145 Cod penal, sunt necesare întrunirea următoarelor condiții: 1) omorul este săvârșit de o persoană care a comis anterior o infracțiune prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal; 2) făptuitorul nu a fost condamnat anterior pentru niciuna din faptele de omor care se repetă; 3) nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, stabilit la art. 60 Cod penal..

Din materialele cauzei penale se atestă că, prin Decizia Curții Supreme a MSSR din 22.06.1987, inculpatul Tuluc Andrei a fost condamnat în baza art. 88 pct. 6) (omor, în redacția veche a Codului penal), art. 147 alin. (1), 182 alin. (2), 200 alin. (1), 225/5 alin. (1) (Cod penal, redacția veche) fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani.

Raportând condițiile care urmează a fi îndeplinite pentru a fi aplicabilă agravanta prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. o) Cod penal, la circumstanțele reale ale cauzei penale, instanța de apel a constatat că, circumstanța agravantă care a fost reținută de către organul de urmărire penală nu și-a găsit confirmarea, deoarece inculpatul Tuluc Andrei a fost anterior condamnat pentru infracțiunea de omor, însă pentru aplicarea agravantei omorul săvârșit de către o persoană care anterior a săvârșit un omor intenționat prevăzut la alin. (1) urma ca făptuitorul să nu fi fost condamnat anterior pentru niciuna din faptele de omor care se repetă.

În acest context, instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală greșit a calificat acțiunile infracționale ale inculpatului Tuluc Andrei în baza art. 145 alin. (2), lit. o) Cod penal, iar instanța de fond corect a reținut faptul că, acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate și încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, însă, după cum a fost menționat în cuprinsul prezentei decizii, eroarea de drept a instanței de fond a constat în faptul că, a admis cererea inculpatului Tuluc Andrei de examinare a cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală și a examinat cauza în procedură simplificată, deși fapta inculpatului nu a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal.

Analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis că, acțiunile infracționale ale inculpatului Tuluc Andrei urmează a fi recalificate și încadrate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal - omor intenționat, adică omorul unei persoane.

Cu referire la suportul probatoriu în baza căruia se stabilește vinovăția inculpatului Tuluc Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că, sunt pertinente și concludente declarațiile inculpatului Tuluc Andrei, care a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii de omor, indicând că anume dânsul i-a aplicat părții vătămate mai multe lovituri în regiunea capului cu o coadă de topor. De la aceste lovituri victima a căzut jos. A indicat că, i-a aplicat victimei circa 5-6 lovituri în cap. Pe la orele 02:00 în noaptea spre 08.02.2016 s-a trezit și a văzut că Druță Ion este mort.

Relevante sub aspect probatoriu sunt și declarațiile succesului părții vătămate, Druță Andrei, care a indicat că, tatăl său Druță Ion se afla în conflict cu Tuluc Andrei, care l-a amenințat în instanța de judecată cu omor. La data de 08.02.2016, în a doua parte a zilei a fost telefonat de către primarul s. XXXXXXX, r-nul XXXXXX care i-a comunicat că, tatăl lui, Druță Ion, a fost omorât de către Tuluc Andrei.

Astfel, instanța de apel a constatat că, în baza probelor administrate la cauza penală, acțiunile inculpatului Tuluc Andrei întrunesc semnele laturii obiective și subiective a infracțiunii de omor, realizată prin acțiunea intenționată îndreptată spre lipsirea ilegală de viață a victimei, prin aplicarea mai multor lovituri în regiunea organului vital, și anume a capului victimei, cu un obiect dur contondent, în rezultatul cărora partea vătămată Druță Ion a decedat.

Totodată, ținând cont de faptul că, motivele și metodele omorului au o importanță deosebită pentru aprecierea corectă a celor săvârșite instanța de apel conchide că, omorul victimei Druță Ion, a fost săvârșit de către inculpatul Tuluc Andrei cu intenție directă, dat fiind faptul că, dânsul își dădea seama că pune în pericol viața unei alte persoane, a prevăzut că această faptă poate duce la moartea altei persoane și în mod conștient o admitea.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Tuluc Andrei, instanța de apel a menționat că, prima instanță a reținut în sarcina inculpatului Tuluc Andrei, circumstanța agravantă - comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

Potrivit rechizitoriului, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului Tuluc Andrei nu au fost reținute.

Astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță incorect a reținut în sarcina inculpatului Tuluc Andrei, circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal, deoarece pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Astfel, cu referire la prevederile art. 76 Cod penal în privința inculpatului Tuluc Andrei, se reține circumstanța atenuantă ca „autodenunțarea”, iar cu referire la prevederile art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Tuluc Andrei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de închisoare de la 10 la 15 ani, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca infracțiune deosebit de gravă.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că, din caracteristica eliberată de Primăria s. XXXXXXXXXX se atestă că, Tuluc Andrei cea mai mare parte vieții s-a aflat în detenție pe termene diferite. În scurtele perioade de aflare în teritoriul satului nu a avut un loc stabil de trai, a dus un mod de viață parazitar, consumând băuturi alcoolice, comițând încălcări de ordine publică și infracțiuni (f.d. 76).

Din revendicarea eliberată pe numele lui Tuluc Andrei se atestă că, dânsul anterior a fost atras la răspundere penală (f.d. 78).

Astfel, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, reținând faptul că, inculpatul Tuluc Andrei a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate acestuia că, dânsului i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, că în privința acestuia a fost stabilită circumstanța atenuantă - autodenunțarea, iar careva circumstanțe agravante nu au fost reținute, însă inculpatul Tuluc Andrei, anterior, în repetate rânduri a fost atras la răspundere penală, inclusiv pentru comiterea infracțiunii de omor, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului și denotă incapacitatea acestuia de a se corecta și reeduca, respectiv, a comis infracțiunea în starea de recidivă deosebit de periculoasă, instanța de apel va aplica inculpatului Tuluc Andrei, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, conform materialelor cauzei penale se atestă că, pentru efectuarea expertizelor medico-legale din contul statului a fost suportată suma în cuantum de 3 762 lei.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit art. 229 alin. (1) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Ținând cont de faptul că, instanța de fond a omis să soluționeze chestiunea privind cheltuielile judiciare, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 227 alin. (1), 229 alin. (1) Cod procedură penală, a dispus încasarea de la Tuluc Andrei suma de 3 762 lei, care urmează a fi trecute în contul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Tuluc Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârii instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, inculpatul menționează că, nu este de acord cu pedeapsa aplicată acestuia de către instanța de apel, deoarece acesta și-a recunoscut vina și sincer se căiește de cele comise.

Mai mult, inculpatul indică că instanța de apel incorect a casat încheierea instanței de fond din 05 mai 2016, prin care a fost admisă cererea inculpatului de a examina cauza penală în procedură simplificată și a judecat cauza în procedură generală.

Totodată, acesta susține că instanța de apel nu și-a motivat decizia în partea ce ține de cheltuielile judiciare.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul și succesorul părții vătămate, Druță Andrei, au depus referințe privind opinia lor asupra recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Tuluc Andrei, solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate

instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit reține, că la caz, inculpatul Tuluc Andrei își întemeiază recursurile ordinare declarate pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care pot fi divizate în mod convențional în următoarele părți componente:

- 1) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- 2) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;
- 3) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.

Prima parte componentă nu poate fi reținută spre examinare luând în considerare faptul că, decizia instanței de apel nu a fost atacată cu apel de către inculpat.

Cu referire la a doua parte componentă, Colegiul penal lărgit menționează că, decizia recurată a fost motivată plenar și consecvent în baza materialelor cauzei prin prisma legislației pertinente. Motivarea deciziei indică concret concluzia instanței de apel și susține soluția condamnării inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, fapt reflectat clar în dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 august 2016. Inculpatul invocă totodată că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul de stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Cercetarea judecătorească efectuată de instanța de apel a identificat la adoptarea hotărârii Judecătoriei Orhei din 11 mai 2016, deficiențe vis-à-vis de aplicarea eronată a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece instanța de fond deși a

examinat cauza penală în ordinea procedurii simplificate, a reținut o altă încadrare juridică în privința acțiunilor comise de către inculpat, ceea ce contravine condițiilor privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel corect a menționat că, atunci când în cadrul examinării cauzei conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 Cod de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

În urma celor expuse, instanța de apel întemeiat a casat încheierea protocolară a instanței de fond din 05 mai 2016, prin care a fost admisă cererea inculpatului de a examina cauza penală în procedură simplificată.

Din textul recursurilor se evidențiază că, recurentul critică faptul că instanța de apel a respins examinarea cauzei penale în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, însă, nu argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept admise la judecarea cauzei, astfel, instanța de recurs constată că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a casat încheierea protocolară a instanței de fond din 05 mai 2016, prin care a fost admisă cererea inculpatului de a examina cauza penală în procedură simplificată.

Instanța de apel a stabilit că, instanța de fond a admis o eroare de drept la judecarea cauzei respective, deoarece la examinarea cauzei în ordine simplificată, instanța nu poate reține o altă încadrare decât cea constatată prin rechizitoriu. În cazul în care prima instanță a constatat că, fapta inculpatului incorect a fost încadrată, aceasta trebuie să respingă cererea inculpatului și să examineze cauza în procedură generală.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 Cod

de procedură penală, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedură generală.

Cât privește argumentul recurentului precum că instanța de fond nu și-a motivat decizia în partea ce ține de cheltuielile judiciare, Colegiul penal lărgit îl respinge ca fiind neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția în această parte, care a fost expusă pe larg la pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel, Colegiul penal lărgit concluzionează că, motivele indicate mai sus stau la baza creării unei stări de incertitudine pentru persoanele care sunt supuse acestor acțiuni procesuale.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Tuluc Andrei și, potrivit legii, se impune respingerea acestora, ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 august 2016, de către inculpatul Tuluc Andrei în propria cauza penală, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral *la 07 martie 2017.*

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu